

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 3. aprila.

V soboto došel nam je nepričakovano telegram, da je palo ministerstvo francosko. Nepričakovano pravimo, kajti v sedanjem trenutku bi pač kaj takega ne bili pričakovali, četudi smo dobro vedeli, da sedanja vlada ne stoji trdno, ker jej od jedne strani preti monarhizem, od druge pa radikalizem. Pričakovali smo, da bodo mej vrstami francoskih republikancev, vsaj sedaj, ko so se začele silne monarhistične agitacije in agitacije za Boulangerja, za katerimi moli kvišku glavo tudi cesarstvo, imeli toliko domoljubja, toliko svobodoljubja, da ostanejo složni in tako ohranijo ljudovlado, za katero so se dolgo borili najboljši francoski rodoljubi in celo trpeli po ječah in v prognanstvu.

Tudi francoska vlada sama ni kaj takega pričakovala. Ministerski predsednik bil je v senatu, ko je nakrat Pelleetn stavil predlog, da se premeni ustava in zanj zahteval nujnost. Hitro so se

pridružili vsi monarhisti njegovemu predlogu, in ko se je še zanj izrekel Clémenceau, bilo je gotovo, da bode predlog vsprejet. Zastoj so nekateri odlični republikanci ugovarjali, da predlog sedaj ni umesten, ker je le voda na mlin monarhistov in imperialistov. Zastoj je opozarjal republikance Brisson, da je revizijo ustavo zahteval v svojem volilnem oklici general Boulanger in da bi se zmatralo za uspeh njegovih agitacij, ko bi zbornica sklenila premeniti ustavo. Podobno bi bilo, kakor bi se ga bila ustrašila zbornica . . .

Pa če že te besede neso mogle strezneti radikalcev, bi jih bile morale vsaj izjave rojalistov in imperialistov, ki so kar naravnost propovedavali, da treba odpraviti republiko. Kraljevec Baudry d'Asson je naravnost povedal, da treba obnoviti kraljestvo. Imperijalisti so pa tudi tako govorili proti republici, ki je nastala vsled ustaje v deželi, ko je bila vojna s sovražnikom, da je vsakdo videl, da hočejo revizijo ustave porabiti v to, da vržejo republiko.

Vse to ni pomagalo, radikalci neso mogli premagati svojih predsodkov, neso mogli odreči se za sedaj svojim željam v interesu velike stvari. Sklenili so premeniti ustavo, ne da bi bili le malo pomislili še, kake osode polne posledice utegne imeti njih sklep. Podali so roko svojim največjim nasprotnikom, da le vržejo zopet jedno ministerstvo in napravijo nove zmešnjave. Ko se je pretigalo za nekaj ur zborovanje, so pa že previdnejši jeli spoznavati, da so napačno storili, toda bilo je prepozno. Vsled tega spoznavanja se pa ni še tisti dan volila komisija za spremembo ustave, kakor se je sprva hotelo, četudi so malo poprej nujnost tako poudarjali.

Zmerni republikanski listi zmatrajo zbornični sklep za zmago Boulangerjevo, ki utegne še usodepolna postati. Ta general bode porabil zmešnjave, ki utegnejo nastati, kajti revizija ustave se ne bode izvršila gladko. Lahko je bilo skleniti, da naj se premeni ustavo, a težje bode dognati, kako naj se premeni, nam se dozdeva, da bode to, dokler je ta zbornica, nam se nemože.

Poslanci, ki so govali na spremembo ustave so v tem kaj različnih mislij, ravno tako vlada v republikanskem taborju o tem kaj različno mnenje. Oportunisti ne marajo za nobeno spremembo ustave,

vsaj v radikalnejšem zmislu ne. Že sedanja ustava se jim dozdeva preveč liberalna. Drže se Thiersovega načela, ki je vedno zagovarjal zmernost in trdil, da bode republika zmerna, ali je pa ne bode. Stari državnik in zgodovinar se je bal, če tretja republika zaide na radikalna pota, kakor je bila prva, da jo bode končal monarhizem, bodi že v obliki cesarstva ali pa v obliki legitimnega kraljestva.

Pa tudi radikalci sami neso jedini o tej stvari Zmernejši sicer bi se zadovoljili z odpravo senata ali pa s preustrojitvijo njegovo. Drugi pa že hočejo, da se odpravi tudi predsedništvo republike in nadomesti z direktorstvom ali Bog zna s čim. Mnogi sami ne vedo prav, kaj hočejo. Imeli bi radi kako spremembo, ker so se sedanjega stanja že naveličali.

Odprava predsedništva republike bila bi jako nevarna stvar. Mi sicer ne trdimo, da se brez predsedništva vladati ne more. Švica nema predsednika republike. Najvišja izvršilna oblast je zvezni svet 6 članov, voljen na tri leta, kateremu predsedujejo vsi njegovi člani po vrsti vsak šest mesecev. V Rimu so tudi imeli dva konzula, in vendar je republika orjaški napredovala, v mali ljudovladi San Mariuo sta tudi dva načelnika. A za francoske razmere bi kaj takega ne bilo. Nesloga, ki sedaj vlada mej zbornično večino in onemogočuje vsako vlado, preselila bi se potem tudi v najvišjo oblast v deželi, kar bi bilo zvezano z velikimi nevarnostmi.

Bonapartisti in rojalisti bodo pa poskusili po premembi ustave ustanoviti monarhijo. Pomenljivo je, da svojih namenov niti več ne skrivajo, ampak si upajo ž njimi odločno na dan. Bonapartisti zagovarjajo plebiscit, ki bi jih dovel do cesarstva in jih podpira Boulanger s svojimi agitacijami. Po plebiscitu voljen predsednik republike bi se ložje proglasil za cesarja nego bi se predsednik, kateri je voljen od zbornice in je v svojem postopanju od njiu bolj zavisen, torej ne more postopati, kakor bi hotel.

Ukrepanja o premembi ustave bodo pri tacih razmerah le razburila duhov in prenesla razne agitacije na ulico mej narod. Morda bodo še kako vlado zopet pomela, koristila pa ne bodo nič. Na zadnje bode pa vendar treba razpustiti zbornico.

Žalibog da je malo upanja, da bi volitve za

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik. XXV.

(Dalje.)

— Ona je jako visoka . . . tega nisem hotela reči . . . ona jako visoko ceni svojo nezavisnost.

— Kdo je pač ne ceni? vprašal je Arkadij, a samemu šinilo je v glavo: „a čemu je pač?“ „Čemu je pač?“ šinilo je tudi Katji v glavo. Mladi ljudje, ki se često in prijateljsko sbajajo imajo neprenehoma taiste misli.

Arkadij se je zahmehljaj in izlahka sklonivši se h Katji zašepetal: — Priznajte, da se nje nekotiko bojite?

— Koga?

Nje, ponovil je z naglasom Arkadij.

— In vi? vprašala je s svoje strani Katja.

— Tudi jaz, zapomnite si, rekel sem: tudi jaz. Katja zažugala mu je s prstom. Temu se čudim, začela je; — nikedar ni bila sestra tako raz-

položena nasproti vam, kakor baš sedaj, mnogo bolj ko o vašem prvem prihodu.

— Tedaj res!

— Ali tega niste opazili? Vas-li to ne veselijo?

Arkadij se je zamislil.

— S čim naj bi bil zaslužil naklonenost Ane Sergějevne? Menda vendar ne s tem, da sem jej prinesel pisma vaše mamice?

— Tudi s tem, pa so še drugi uzroki, katerih ne povem.

— In zakaj ne?

— Ne povem!

— O! že vem, da ste jako samoglavi.

— Samoglava.

— In, da znate strogo opazovati.

Katja pogledala je od strani Arkadija. — Ali vas morebiti to jezi? O čem premišljujete?

— Premišljujem, odkod bi vi dobili ta dar opazovanja, katerega imate v istini? Vi ste tako boječi, nezaupljivi, vseh se ogibate . . .

— Mnogo sem živela sama za se, nehote se jame tako premišljovati. Ali pa se res vseh ogibam? Arkadij pogledal je Katjo z zahvalnim očesom.

— Vse to je res, nadaljeval, — a ljudje v

vašem položaji, reči hočem, v vaših okoliščinah imajo redkokedaj ta dar; do njih pride, kakor do carjev, istina jako težko.

— Saj jaz nisem bogata.

Arkadij se je začudil in ni tako razumel Katje.

„To je res, posestvo je vse sestrično!“ prišlo mu je na pamet; ta misel mu ni bila neprijetna.

— Kako ste dobro povedali! dejal je.

— Kaj pa?

— Povedali ste dobro, priprosto ne sramovaje se in ne olepšuje. Res: meni se zdi, da mora človek, ki ve in pravi, da je reven, imeti nekaj posebnega, nekak ponos posebne vrste.

— Jaz nisem čutila ničesar takega, hvala za to sestri, omenila sem svoje stanje le radi tega, ker je ravno govor nanesel na to.

— Tako; vendar priznajte, da imate tudi vi majhen del tega ponosa, o kojem sem ravnokar govoril.

— Na primer?

— Na primer — saj mi odpuščate moje vprašanje — ali bi vi ne mogli vzeti bogatega moža?

— Ako bi ga jako ljubila . . . Ne, zdi se mi, da bi ga tudi potem ne vzela. (Dalje prih.)

republiko ugodneje izpale. Že pri zadnjih občnih volitvah smo videli, da so se monarhisti okrepili. Nadomestilne volitve pa dokazujejo, da so Boulangerjeve agitacije pala na rodovitna tla. Tako je prav lahko mogoče, da bi nove volitve podkopale še republiko. Narod se je že naveličal vednih razprtij mej republikanci, ki slabe državo in spodkopujejo narodno-gospodarsko blagostanje.

Pa še druga nevarnost vedno preti republiku. Na vojsko se nič prav zanašati ne more. Vsi generali so njeni nasprotniki, pa tudi mnogo častnikov. Jediní Boulanger se je upal priznati za republikanca, a njegovo sedanje postopanje pa tudi dokazuje, da v njegovem srcu republikanske ideje neso trdno ukoreninjene, temveč jih je porabljal v svoje namene. Vojska bi bila že napravila državni prevrat, ko bi se le njeni voditelji bili mogli sporazumeti, ali naj ustanove cesarstvo ali kraljestvo.

Kakor se iz povedanega razvidi, je Francija sedaj nastopila jako kritično pot. Monarhisti skušajo državni prevrat pospešiti, ker se boje, da ne bi stoletnica velike revolucije, ki se bode praznovala drugo leto, republikancev naudala z novim svežim duhom, ki bi utrdil obstoj ljudovlade.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. aprila.

Razen nekaterih poljskih poslancev in mladočeškega poslanca Engla ni nikdo izmed narodnih zastopnikov te praznike poročal o svojem delovanju v državnem zboru. Poljski poslanci so svojim volilcem razlagali, kako je s pogajanjem zastran obdačenja špirta. Ta stvar je velike narodno-gospodarske važnosti za vso Galicijo in so zatorej morali poslanci zvedeti, kako sodijo o njej volilci, predno pride zopet v državnem zboru na vrsto. Dr. Engel je pa bil sklical volilce, da jim razlaga, zakaj bodo Mladočehi glasovali proti Liechteinovemu predlogu.

Ogerski listi so vsi bavijo z elementarnimi nezgodami, ki so zadele Ogersko. Nekateri priročajo, da bi se razširilo zavarovanje tudi na škode, ki je napravljajo povodnji, drugi pa napadajo vlado, ki le povišuje davke, za regulovanje in zagrajanje rek, pa ničesar ne stori. Vlada ne pomisli, da poljedelec v kratkem ne bode mogel plačevati davkov, ako kaj ne stori, da ga obvaruje povodnji.

Vnanje države.

Govori se že, da bode morda v kratkem odstopilo sedanje srbsko ministerstvo. Kralju ne ugajajo ministri. Vlada je izdelala več načrtov za konov, da je predložil skupščini. Kralj Milan pa ne mara dati dovoljenja, da bi se predložili zbornici, ker mu ne ugajajo, ker dovoljujejo preveč svobode. Kralj bi rad zopet poklical naprednjake na krmilo, kateri bi tako plesali, kakor bi on njim godel. Naprednjaki si pa tudi prizadevajo, da bi spodkopali radikalno vlado. Pri narodu si ne upajo delati proti radikalcem, a pri dvoru rujejo proti njim. Kralju je črnijo, da so sovražniki dinastije Obrenovičev. Naprednjaški organ „Videlo“ si prizadeva, da bi dokazal, da radikalcem neso zmožni za vlado, trdeč, da je liberalna stranka še nedavno javno propovedavala nihilistične nazore. — Naučni minister je dal profesorja Kacanskega v pokoj, ker je v listu „Velika Srbija“, kateri je uredoval, vedno hučo napadal Avstrijo.

„Trnovska Konstitucija“ hučo napada kneza Ferdinanda, ki je protizakonito, proti volji velevalstij prišel v Bolgarijo in deželo spravil še v večje zadrege. Da bi se Bolgari mogli braniti proti ruskim in turškim četam, ni misliti, ker pred vsem manka denarja. Bolgarski vojaki bi se tudi ne hoteli bojevati proti Rusiji. Vzhodna Rumelija bi se spravila na ta način v nevarnost. Organ Karavelova misli, da ni družega sredstva, da se Bolgarija reši iz sedanjega neznoznega položaja, nego da odjenja Rusiji. Radoslav se je pa izjavil proti dopisniku nekega Dunajskega lista, da bi se kriza nikakor ne rešila, ko bi prijenjavali Rusiji, kakor želi Karavelov. Pred vsem je treba, da se razpusti sebranje in se novo sebranje voli popolnem svobodno, ki bi potem sklepalo, ne pa bi pritiskal kdo na narodne zastopnike. Knez Ferdinand prišel je v Bolgarijo popolnem na svojo odgovornost, celo Avstrija mu je odsvetovala. — Kaj da naj bi se storilo s knezom, ni povedal Radoslavov, sodi se pa, da bi rad, da bi Koburžan odšel in se vrnil Battenberžan, ali pa, da bi Bolgarija postala republika.

Iz Peterburga piše se „Pol. Corr.“, da se je ruska vlada obrnila na vodjo bolgarke opozicije Karavelova, da naj jej sporoči kak načrt, po katerem bi on mogel kneza Ferdinanda pregnati, sedanjo vlado odstraniti, oblast dobiti v roke in bolgarski narod upogniti volji Rusije, ne da bi zahteval od Rusije kake druge pomoči kakor denarno. Denarja mu bodo pa dali dovolj, če bode njegov načrt ugajal v Peterburgu. Hkratu so pa Karavelovu priporočali, da naj se sporazumi s Cankovcem, da se bode potem vsa opozicija zbrala okrog njega. Cankovu so pa

tudi svetovali, da naj vzajemno postopa s Karavelovom, in mu zagotovili, da bodo že gledali, da ga poslednji ne bode odstranil, kadar dosežeta svoj smoter. Cankova zet Ludskanov je naznanil slovanškemu komitetu v Odesi, da je pripravljen njegov tast spraviti se s Karavelovom, toda poslednji mora storiti prvi korak. Karavelov pa mora, da dokaže svoj upliv, osnovati v Sofiji list, ki bode organ vse opozicije, kateri list se bode razširil ne le po Bolgariji, temneč tudi po Rusiji. Ta list se mora v Rusiji razširiti, da ne zgubi ruski narod upanja v boljšo bodočnost v bolgarski zadevi. Svetovali so Karavelovu, da naj hitro postopa, da doseže svoj namen, predno se odločijo velevlasti, kako bodo postopale v bolgarskih zadevah. Opozorili so tudi Karavelova, da mu prav ne zaupajo, naj gleda, da se mu tako ne ponesrečijo sedaj njegove namere, kot se mu je atentat na kneza Aleksandra dne 21. avgusta 1886.

Rusija je v nekež belgijski tovarni naročila več teških poljskih topov, ki morajo biti narejeni do konca maja. — Orenburški kozaki dosedaj neso imeli kopij kakor drugi kozaki. Sedaj je pa vojno ministerstvo sklenilo, da jih tudi oboroži s kopji, katera se že izdelujejo v tamošnjih fužinah.

Floquet prevzel sestavo nove francoske vlade in je baje novo ministerstvo tako-le sestavil: Floquet (predsedstvo in notranje zadeve), Freycinet (vojsko), Goblet (pravosodje), Berthelot (nauk), senator Boulanger (finance), Kranz (mornarico), Lockroy (trgovino), Viette (poljedelstvo). Nova vlada bode baje predlagala zbornicama, da se spremeni volilni red za senat in da se bodo volitve za zbornico vršile po okrajih. Z novim volilnim redom se bode uvela splošna volilna pravica za senat. Če bode tak volilni red vsprejet, kmalu ne bode senat nič zmernejši nego vlada.

Abesinski kralj je Italijanom naznanil, da je pripravljen skleniti mir, ako ostavijo vse svoje postojanke razen Masae. Italijani pa neso zadovoljni s temi pogoji, ampak zahtevajo, da se jim pusté vse njih pozicije ter dovolijo še razne trgovske ugodnosti. Potem takem se mir ne bode sklenil, vojna se pa tudi morda še ne bode takoj začela. Abesinci ne marajo Italijanov napasti v njih utrdbah, Italijani se pa tudi bojé dalje v deželo.

Domače stvari.

— (Občni zbor Narodne Tiskarne) prestavljen je vsled smrti predsednika na dan 19. aprila t. l. Zborovalo se bode ob 6. uri zvečev v redakciji „Slovenskega Naroda“.

— („Slovenec“) na njegovo odurno klepetanje le par opazek. Vajeni smo, da vsako četrtletje, kedar lovi naročnike, zgrabi svoje skrhano orožje in suje proti „Slov. Narodu“, kakor da bi besnel. Tej svoji stari navadi ali boljše rečeno razvadi je zvest ostal tudi zdaj. Sumničiti, spodtikati nam samopašnost, da „Slov. Narod“ prodaje (sic!) narodnost, da mu je narodnost le ščit, za kojim skriva druge namene“ itd. itd., tako naltolcevanje brez dokazov ni krščansko, niti pošteno, in vera menda prepoveduje taka hudobna dejanja. „Slovenec“ pa še največji katoliški praznik ne miruje v svoji strasti pa posvečuje z neresničnimi napadi in s psovkami, kakeršne je pač slišati iz ust Dunajskih branjev pa ne v omikani družbi. Kakor mi nikdar nismo trdili, da jedini mi zagovarjamo narodnost, tako tudi „Slovenec“ ne priznavamo, da jedini on ima privilegij na vero. Z nezmožljivostjo se nikoli nismo ponašali — es irrt der Mensch, so lang er strebt — da bi pa „Slovenec“ bil nezmožljiv, no toliko pameten je menda, da si tega sam ne domišljeje. „Slovenec“ zagovarjajoč svoj obstanek, katerega mu ne zavidamo, trdi, da so ga rodili nesrečni prepiri. Ravno narobe, „Slovenec“ je rodil nesrečne prepire in tej svoji nalogi hoče ostati zvest in dosleden v prepirljivosti.

— (Dr. Zarnikov pogreb) bil je impozanten. Prebivalstvo mesta Ljubljanskega pokazalo je pri tej priliki, koliko je pokojnik imel simpatij v vseh krogih, kako občinstvo visoko ceni in spoštuje odločno delovanje in kremenite značaje. A ne samo bela Ljubljana izkazala je v velikanskem številu pokojniku poslednjo čast, tudi iz okolice prišlo je mnogo odličnih gospodov k pogrebu, o katerem se pač sme trditi, da že več let jednakega ni bilo. Sprevedu na čelu korakal je „Sokol“ z zastavo, za njim pod svojima zastavama Čitalnica Šišenska in Ljubljanska s pevskim zborom, ki je pred hišo in v sv. Krištofa cerkvi pel dva lepa zbora. Za temi društvi nosili so „Sokoli“ in črkostavci prekrasne vence, katerih je bilo vseh vkupe 32. Za krsto stopali so sorodniki, za njimi pa na tisoče občinstva, mej katerim so bili gg.: deželni predsednik baron Winkler, deželnega sodišča predsednik Kočevar, deželni odborniki Detela, Murnik, dr. Vošnjak, „Narodne Tiskarne“

upravna odbornika dr. Hren in dr. Tavčar, mestni župan Grasselli, podžupan V. Petričič, z mnogimi mest. odborniki, dež. in drž. poslanci: dr. Polklukar, Klun, dr. Samec, dr. Papež, Robič, trgovinske zbornice predsednik J. Kušar, odvetniške zbornice predsednik dr. Sappantschitsch, notarske zbornice predsednik dr. J. Zupanec, predsednik „Narodnemu domu“ dr. Mosché, mnogo kanonikov in zastopnikov duhovništva, odvetniki, notarji, profesorji, uradniki, trgovci, meščani in izredno število družega občinstva. Spreved je bil tolik, da so prvi bili že pri sv. Krištofu, poslednji pa še pri „Slonu“. Ker je pokopališče zaradi epidemije še vedno zaprto, dovoljen je bil usop le omejemu številu in še tem le na ozki prostor naj cerkvi in mežnarijo, na pokopališče samo pa so smeli le sorodniki. Po končanih molitvah v cerkvi in ko so pevci odpeli, imel je gosp. dr. Vošnjak nastopni govor:

Mili rojaki!

Neizprosljiva smrt je zopet vzela iz naše srede moža, kateri je s svojega uma bistrim mečem in z ono sveto strastjo, brez koje ni napredka v nobenem narodu, Slovincem pripravljaj pot do boljše bodočnosti. Dr. Valentin Zarnik bil je sin revnih, a poštenih roditeljev, ki so se teško preživeli z delom svojih rok in sinu, ko se je odločil za studije, niso mogli dati druge podpore, nego njegov izredni talent in svoj lepi izgled pridnosti, poštenosti in mirnega zadovoljstva. Že v mladih letih je moral naš Valentin stopiti na lastne noge in skrbeti mu je bilo samemu za svojo prihodnost. Skušal je britkosti revnega dijaka, a niti tačas, niti pozneje ni nikdar obupal, temuč vstrajal je in naporom svojega bogato obdarovanega duha vspel se je do samostalnosti in do vseh častnih mest, s katerimi narod odlikuje svoje izvoljence. Njegov ideal pa, kateremu se je posvetil v prvi mladosti in zvest mu ostal do hladnega groba, njegov ideal je bil napredek in slava Slovenstva. Narodna ideja je naudševala učenca na gimnaziji in slušatelja na univerzi. Narodna ideja ga je vezala po enakem stremljenju z mladeniči, ki so pozneje častno delovali v našem slovstvu. Erjavec, Bril, S. Jenko, Mandeljc, Tušek so mu bili sošolci in sotrudniki pri prvih slovnstvenih poskusih. Vsi so preminuli v krepki moški dobi in zdaj se je poslednji član te duhovite družbe združil v smrti s svojimi tovariši.

Narodna ideja, ki se je zanetila v mladenči, ni ugasnila v možu. Plamtela je živo naprej in s svojim žaromogrevala in unemala ves narod. Svoje delavnosti Zarnik ni omejil na Kranjsko. Ni ga bilo tabora na Štajerskem in Koroškem, kjer ne bi dr. Valentin Zarnik s svojim krepkimi in drastičnimi govori prostega ljudstva vzbujal iz letargije, užigal mu ljubezni do materinega jezika ter ga naudajal s ponosom na lastni rod.

Kakor njegov prijatelj Jurčič, tako tudi Valentin Zarnik ni poznal nobenih obzirov v boji za narodnost. Ne glede niti na desno niti na levo, ne zmeče se, komu li ugaja njegovo postopanje ali ne, hodil je po potu, katerega si je izbral, naprej in naprej imajoč pred očmi le koristi Slovenstva in Slovanstva. Hliniti se ni znal nikdar. Uklanjal se ni nikomu, kakor svojemu narodu. Njegova beseda je bila vselej jasna in odločna, njegov značaj čist in neomadeževan, njegova volja jeklena, njegovo geslo: Ne udajmo se! Le prerano se je ločil od nas. V moški dobi, ko bi lahko bil narodu še donajal največje dobrote, ostavil nas je sredi dela in boja.

Zapustil si nas, mili prijatelj, a nepozabljiv ostaneš svoji zalujoči rodbini, kateri si bil skrben in vesten oče, nepozabljiv svojim prijateljem, ki so se zanašali na Tebe, kakor na trdno skalo, nepozabljiv Slovincem, katerim si bil iskren in neomahljiv zastopnik, nepozabljiv vsemu Slovanstvu, v katerem si vselej videl jedni in gotovi spas svojemu zatiranemu narodu.

In zdaj, počivaj mirno v tistem grobu! Počivaj zraven naših prvoboriteljev, zraven Bleiweisa, Jurčiča, Božidara Raiča, zraven slavnih naših književnikov Vodnika, Čopa, Tuška, Levstika.

Mi pa, ki stojimo potrti tik Tvoje rakve ne moremo lepše in dostojnejše slaviti Tvojega spomina, nego s slovesno obljubo, da bomo nadaljevali Tvoje delo in da bomo vselej, kakor Ti, vstrajni, odločni in neizprosni, kadar gre za pravice naroda.

Slava, večna slava Tvojemu spominu!

Govor napravil je velik utis na poslušalce, marsikatero oko je bilo rosno in v trpkem zavesti

ostavili smo pokopališče, da smo zopet iz svoje srede izgubili jednega izmed najboljših.

— (K Zarnikovemu pogrebu) prišle so deputacije iz Kranja, Kamnika, Vrhnike, Brda, Borovnice in iz bližnje okolice.

— (Dr. Valentinu Zarniku v spomin) sklenil je odbor telovadnega društva „Sokola“ privedi prvi poletni društveni večer dne 6. maja. Ob enem se je sklenilo preložiti prvi izlet na 10. dan junija, ker bo dne 3. junija v Litiji procesija sv. rešnjega Telesa.

— (Kranjski deželni in državni poslanci) imajo v četrtlet shod, da se posvetujejo o političnem, gledališkem in zemljišno-odveznem vprašanju.

— Državnega poslanca dr. Ferjančiča zadel je hud udarec. Umrla mu je dne 31. marca soproga gospa Amalija Ferjančič, rojena Selinschegg v 30. letu dobe svoje. Pogreb bil je včeraj popoldne ob 4. uri ob mnogobrojnej udeležbi iz uradniških in narodnih krogov.

— (Slovensko gledališče.) Na korist gospodični Gostičevi in gospodu Danilu predstavljala se je včeraj veseloigra „Ženska borba“. Beneficijanta odlikovalo je občinstvo z obilnim priznanjem in z dvema krasnima vencema. Repriza „Ženske borbe“ vršila se je gladko, na splošno zadovoljnost, ker so glavne vloge bile v najboljših rokah. Gospodični Zvonarjeva in Gostičeva, gg. Borštnik, Kocelj in Danilo igrali so jako vrlo in napravili nam prav lep večer. Žal, da gledališče ni bilo tako polno, kakor bi bili z ozirom na oba, jako zaslužna beneficijanta želeli.

— (Simona Gregorčiča pesmi drugi zvezek) izšel bode v kratkem v jako lepeji upravi Tiska se že tretja pola. Kolikor smo se pesmi mogli pregledati, smelo rečemo, da bode pesnik iznenadil ž njimi slovenski svet.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) Pokrovitelj preblagor. gosp. Anton vitez Vicco, zglasen po Podgrajski podružnici v Istri uplašal je za piruhe 100 gl. Bog mu nakloni posnemovalcev! Peticije do drž. zbora za versko-narodno šolo v zmislu vodstva so nadalje poslale naslednje podružnice: Ženska podr. v Ilirski Bistrici na Notranjskem, Rudolfovo na Dolenjskem, Šempas na Gorškem, Železniki in Vrhnika na Kranjskem, Celovec in Kotmarjaves na Koroškem, Lehen in Konjice na Štajerskem.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj osmi večer v soboto 7. aprila t. l. v hotelu „Goldene Ente“ I. Riemerstrasse 4 v prvem nadstropju. Čital bode g. R. Poznik svoj spis: „Vodovje kamenitastega polja okolu Dunajskega Novega Mesta“. Začetek ob osmi uri. S tem vabijo se na Dunaji živeči Slovenci, da se udeležijo v obilnem številu tega večera.

(„Učiteljski Tovariš“) List za šolo in dom“ ima v 7. številki nastopno vsebino: Še enkrat v obrambo in pojasnilo. — O šolskih boleznih. Spisal dr. Julij Kotzmuth, c. kr. sanitetni asistent v Črnomlju. — Knjiga slovenska. — Obrazba domoljubnega čuta. — Slike iz narodne vzgoje. Stavil Ivo Trošt. — Otroška trmoglavost. — Učila. Spisal J. Lapajne. — Opis šolske občine Blagovica. — Književnost. — Dopisi.

— (Osepnice.) Od 31. marca do uštetega 2 aprila za osepnice zbolela: 2 moška, 2 otroka. Ozdravela: 1 moški, 1 otrok. Umrla: 1 ženska, 2 otroka. Ostane še bolnih skupaj 34 oseb.

— (Iz Šoštanja) dne 2. aprila se nam piše: Danes predpoludne okolu 9. ure umrl je tukaj g. Rafael Mikuš, c. kr. davkarski kontrolor, 35 let star. Bil je ranji jako marljiv in vesten uradnik ter vrl rodoljub. Lahka mu zemljica!

— (V Vinici, Podklanci in Goleku) pogorelo je 54 hiš z gospodarskimi poslopji. Škoda je cenjena na 172.000 gl. Pogorela je tudi občinska pisarna z vsemi zapisniki in knjigami. Trgovcu Simunoviču pogorelo je blaga za 30.000 gl., vina je do 1000 veder uničenega.

— (Pogorelec na Vinici, Podklancem in v Goleku) bilo je zavarovanih pri banki „Slaviji“ jeden in trideset za 32.000 gl. Kakor čujemo popelje se jutri tukajšnji glavni zastopnik na Vinico, da konstatuje škodo in izplača tudi takoj odškodnino.

— (Pri vojaškem naboru v Krškem) prišel je na vrsto tudi novinec, ki je imel po osem prstov na rokah, po šest pa na nogah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 31. marca. Srdecnou soustrast nad umrtim Zarnika. „Svetozor.“

Gradec 1. aprila. Neizmjer o žalimo preranu smrt čelik rodoljuba dr. Valentina Zarnika.

Hrvatsko akademično društvo Hrvatska.

Kranj 1. aprila. Ob krsti prerano zamrlega rodoljuba doktorja Zarnika, velezaslužnega buditelja in prvoboritelja našega, ki je s živo svojo besedo vsekdar probujal svoj narod ter ga naučeval za narodne svetinje in čas svojega življenja pogumno boril se za srečo svojega naroda z vami vred bridko tugujejo.

Wiesthaler, Franke, Karlin, Janko Globočnik, Sajovic, Gerdinič, Žužek, Pleiweiss, Matej, Ciril in Metod Pirc, Pavšler, Vilfan, Drukar, Polak, Viktor Globočnik.

Sevnica 3. aprila. Občina Blanca globoko obžaluje prerano smrt svojega častnega občana, dr. Valentina Zarnika.

Gospa Zarnikova prejela je naslednja dva telegrama:

Gorica 31. marca. Obžalujem nenadomestljivo zgubo, a potolažite se v prid vaših mlilih otrok, saj Bog sam je v jednom letu zopet združil moža, ki sta se z Erjavcem bratski ljubila, skupaj trpela in skupaj za narod delala. Obema večni spomin! Ferfila.

Metlika 1. aprila. V mojem in čitalnice Metliške imenu najiskrenejšje sožaljenje Vam in milim vašim. Večen slaven spomin ljubljencu naroda, Navratil.

Bukurest 2. aprila. Izvestje Havasavo: Bratiano dal svojo ostavko, ki je menda nepreklicljiva. Kneza Ghiko poklicali so v kraljevo palačo.

Bukurešt 2. aprila. Kralj poklical včeraj več političnih oseb in naročil sestavo kabineta Ghiki, ki je pa to odklonil. Govori se, da se je potem Rosettiju naročilo, naj sestavi ministerstvo. Rosetti ni član parlamenta. Širi se govoric, da so se v Urzičeni km tje spuntali in da se je odposlal oddelek vojakov tjakaj, da se napravi red.

Pariz 3. aprila. Novi kabinet sešel se je včeraj ter posvetoval se pet ur. Zagotavlja se, da uradni list novega kabineta ne bode objavil, ker se še neso zjedini, kakšen program bi se predložil zbornici in ker se bodo oportunistični člani baje odtegnili. Potem bi Floquet sestavil izključno radikalno ministerstvo. Vprašanje o preuredbi ustave vzbudilo je v kabinetu nasprotstva. Republikanski zmerni časopisi vsprejeli so kabinet neugodno.

Narodno-gospodarske stvari.

Streha, ki se ne boji ognja.*)

Iz Rusije. [Izv. dop.] V Rusiji se redko vidi po vaseh kamenat dom; hiše so večidel lesene in krite s slamo ali pa s tenkimi deskami, katere Rusi imenujemo „tes“ (od besede „tesati“). Take hiše po navadi mažejo z glino, ki jo mešajo s kravjakom. Gospodarska poslopja seveda so tudi lesena, večidel pa celo pletena. Po nekaterih krajih delajo hiše iz surove opeke, ki se po ruski imenujejo „sirèc“. Sirèc, od besede sirój, to je surov, dela se veči; nego navadna opeka, in se suši samo na solnci.

Pokrite so hiše in poslopja, kakor sem rekel, s slamo ali pa s tesom. Slamnata streha pa se ne dela tako natanko, kakor pri vas na Kranjskem, ampak slama se precej na debelo nalaga na stropila in se privezuje. Včasih pa jo drže preklje, ki jih polože na streho in na skoz privezujejo. Taka streha je debela včasih dobri dve pedi.

Ruske vasi (sela, derevnje) ne delajo se tako kakor pri vas; hiša stoji poleg hiše tikoma, in tako se vleče po vsaki strani ulice cela vrsta hiš. Za hišami, katerih je včasih po vsaki strani ulice po sto ali pa še po več, gledé po tem, kako veliko je „seló“ ali „derevnja“, stoji gospodarska poslopja; tam je „čorni dvor“ (črno dvorišče), koder hodijo krave, ovce in svinje sem ter tja — tod živine nikjer ne privezujejo, razen konj.

Ruske vasi so torej, tako rekoč, velikanska dolga kopica slame in lesa, torej se tudi lahko misli, da so ognji (požari) jako pogostoma. Zagori jedna hiša, in „krasni petelin“, kakor tod imenujejo ogenj, leti z jednega konca na drugi. Kjer je bila danes vas, vidimo drugi dan večkrat kopico žrjavice in pepela. Požari so tod velikanski; ustavitvi ogenj je skoro nemogoče.

*) Iz „Kmetovalca“ št. 6.

Da bi streha vendar tako lahko ne gorela, mažejo jo z glino; no ker gline tudi ni povsod, in ker poleg tega prosti narod večkrat misli, da, če „Bog neče, tudi požara ne bo“, to tudi z glino ne mažejo vselej strehe.

Nedavno je ministerstvo narodnega prosvetanja poslalo okrajnim šolskim nadzornikom knjižico, v kateri se uči, kako se delajo „ognjeuporne“ strehe, to je strehe, ki bi ne gorele. Narodni učitelji in selski svečeniki dobili so množico takih knjižic, da bi jih razdali brezplačno mej prosti narod in da bi delovali na to, da bi si narod omislil omenjene ognjeuporne strehe.

Te strehe je izumilo realno učilišče v mestu Krasnoufmsku, Permske gubernije, kjer imajo pri realki „fermo“, to je pristavo, kjer se nekateri učenci te realke poučujejo o razumnem gospodarstvu. Pisatelj teh vrstic je videl sam poskušnje s tako streho, in srečen je, da more poročati o tem svojim dragim zemljakom v Avstriji, kjer je večina kmet-skih poslopj tudi s slamo krita. Omisliti si more tako streho vsakdo.

Dela se jako prosto. Vežejo se dolge slamnate plahte, ali najbolje jih je tkati. Plahte te so po 1 meter široke, slama pa se polaga po 2 palca na debelo. Dolge se delajo tako, kakor zahteva streha. Jemlje se navadni tkalski stavek, samo da veči. Osnova se dela iz debelih niti ali iz tenkega motvoza, utók (vatek), t. j. poprečne nitke platna, pa zamenja slama. Da bi bila plahta ravna, treba je kraje obsekati. Ko je taka plahta gotova, izkoplje se jama tako široka, da bi plahta v njej lahko ležala, in začne se plahta močiti v glini. Glina mora biti brez peska; tako je lahko dobiti, ako se glina v vodi meša, kajti takrat pesek sede na dno čebra. Najprvo se v jamo uliva vode toliko, da bi plahta bila vsa v glini, ko jo polože v jamo; potlej pa se na plahto uliva zopet tako redka glina; glina naj bode tako gosta, kakor jako redko smetenno mleko. Kadar plahta leži v tej moči, mora se poteptati z nogami; slama se lomi, in redka glina napolni tako vso slamo. Kadar mehurji nehajo iti iz plahte, je to znamenje, da je ves vzduh izšel iz slame, to je, da je po slamnih cevkah sama glina. Tako naj plahta leži v jami 24 ur. Potlej se jemlje iz jame in suši no kozah; ako pa se razstila po zemlji, treba jo je obračati, da bi se posušila. Peska v glini zato ne sme biti, ker bi on zamašil luknjice, a glina ne bi mogla prodreti v bilke. Taka plahta je že dobra za streho. Pokriva se streha od zdolaj, in sicer tako-le: najprvo se položi prva plahta zdolaj, to je, kjer je žleb; na njo se položi druga plahta tako, da bi zakrivala polovico prve; da bi se druga plahta dobro sprijela s prvo, treba je, da se prva pomaže do polovice z glino, in druga plahta se mora na njo dobro pritisniti; ravno tako se na tretjo plahto položi četrta, na četrto peta itd. Ker vsaka plahta pokriva polovico prejšnje, zgodi se, da je streha pokrita povsod v dvema plahtama, samo nižnja plahta je jedna. Zato pa se na nižnjo plahto, katera največ trpi, položi druga plahta vsa; ali, drugače rečeno, na nižnji del strehe položita se dve plahti, to je prva in druga jedna na drugo; na nji položi se tretja itd. Ko je treba streho „završiti“, to je narediti ji vrh, sešijeta se dve plahti vkup, in tako se dobi greben. Na stropila pribijajo se preklje tako, da bi vsaka plahta počivala na treh prekljah. Plahte se k tem prekljam privezujejo ali pa pribijajo. (Konec prih.)

Za Levstikov spomenik.

VIII. izkaz.

Gospod J. Bezljaj	1	„	—
„ J. Cepuder	—	„	40
„ E. Ferk	—	„	50
„ F. Gabršek	1	„	—
„ J. Gantar	—	„	50
„ Fr. Gregorič	1	„	—
„ A. Gregorin	1	„	—
„ F. Jazbec	—	„	30
„ A. Jugovic	—	„	50
„ dr. J. Kersnik	1	„	—
„ A. Klein	—	„	50
„ J. Knaus	1	„	—
„ B. Kobal	1	„	—
„ A. Križman	1	„	—
„ J. Lapajne	—	„	50
„ F. Lunder	—	„	50
„ F. Medič	—	„	50
„ M. Mihel	—	„	30
„ V. Pfeifer	1	„	—
„ dr. Pučko	1	„	—
„ J. Ravnikar	—	„	50
„ T. Romih	—	„	50
„ K. Wasser	—	„	50
„ M. Wesner	—	„	50
Izkazanih	489	„	84
Skupaj	506	gl.	34 kr.

V Ljubljani, dne 31. marca 1888.

Odbor „Pisateljskega društva.“

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—265)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrto leta gl. 1.15.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 5	Surovo maslo,	1
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 93	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Pisosa,	4 56	Telečje	50
Koruza,	5 26	Svinjsko	60
Krompir,	2 67	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	55
Grab,	13	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 67
Maslo, kgr.	1 05	Slama,	2 32
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7 50
Špeh frišen	60	mehka, 4	4 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. marca	7. zjutraj	731.1 mm.	8.4° C	sl. jz.	d. jas.	0.30 mm.
	2. popol.	733.0 mm.	12.2° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	734.8 mm.	6.0° C	sl. jz.	jas.	
1. aprila	7. zjutraj	735.9 mm.	2.8° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	734.4 mm.	13.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	734.2 mm.	6.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 8.9° in 7.7°, za 2.0° in 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3 aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danés
Papirna renta	gld. 77.65	gld. 77.80
Srebrna renta	" 79.60	" 80.00
Zlata renta	" 109.70	" 109.85
5% marcna renta	" 92.40	" 92.60
Akcije narodne banke	" 858.—	" 858.—
Kreditne akcije	" 273.—	" 269.80
London	" 126.60	" 126.55
Srebro	" —	" —
Napol.	" 10.02 1/2	" 10.02
C. kr. cekini	" 5.98	" 5.98
Nemške marke	" 62.22 1/2	" 62.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	80
Ogerska zlata renta 4%	" 96	" 30
Ogerska papirna renta 5%	" 83	" 90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 105	" —
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 127	" —
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	" —	" —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	" 99	" 40
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	102
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	211	50

Zahvala.

Za mnoge dokaze najsrčnejšega sočutja mej boleznijo in ob smrti našega nepozabljivega so-proga oziroma očeta in brata

Dr. VALENTINA ZARNIKA,

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem, kakor tudi mnogim visokim dostojanstveni-kom, deželnim in mestnim odbornikom, mnogemu drugemu občinstvu, ki je tako mnogobrojno spre-milo pokojnika k poslednemu počitku, zlasti Ljub-ljanskej čitalnici posebno pa njenim pevcem za petje pred hišo in v cerkvi pri sv. Krištofu, „So-kolu“ in Šišenski čitalnici, darovalcem mnogih prekrasnih vencev najiskrenejšo zahvalo.

(256)

Zahvaljoča rodbina.

Zahvala.

Za mnoge izraze sočutja o priliki dne 31. marca t. l. nastopivše smrti moje ljubljene in nepozab-ljive soproge

AMALIJE FERJANČIČ,

za številno in častno spremstvo pokojne k zad-njemu počitku in za mnoge na krsto položene vence izrekam v svojem in svojih otrok in so-rodnikov imenu najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 3. aprila 1888.

Dr. Andrej Ferjančič,

(254)

e. kr. državnega pravdnika namestnik in državni poslanec.

Bouillon-Extract.

Gomolična dišava.

(Trüffel-Würze.)

Fine moke za juho.

Centralna zaloga: Wien, I.,
Jasomirgottstrasse 6.

Maggi's

Dobiva se v prodajalnicah delikates in kolonialnega blaga ter v drogerijah. (902—11)

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Weuzel, Perdan, Schuss-nig & Weber. — V Zagorji: Michelic, Iv. Müller, rud-niška bratovska skladišča. — V Litiji: Ivan Waggonik.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Izvrsten zastopnik

za mesto in okolico išče se proti proviziji. Pisma s spričevali pošiljajo naj se na Deutche Loofah-Waaren-Fabrik, Halle a. S. (252—1)

Za gostilnico na dobrem kraju išče se
natakar, oziroma natakariča
v račun.

Odda se tudi (255—1)

velik vrt v zakup.

Poizvedbe pri lastniku na Žitnem trgu št. 2.

Št. 5349.

(247—1)

Natečaj.

Pri mestni blagajnici Ljubljanski je popolniti službeni mesti

blagajničnega asistenta

in
blagajničnega praktikanta

s sistemizovano plačo letnih 600, oziroma 400 gld., in pravico na dve v mirovino uštevni 10% petletnici.

Prošnje s potrebnimi dokazili o sposobnosti, zlasti s spričevalom o uspešno prebitem izpitu iz državnega računoslvoja je

do 15. aprila 1888

uložiti pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 29. marca 1888.

Kisla voda, kopalisce Radence

s svojo jako obilo „natrio-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kislil „Lithion“ pri protinu najboljšje in najglobočje zdravilo.

Vsled obilnega ogljenokislilika, natrona, lithiona je radvanjska kislil voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodec, mehurji, ledvicah, zlati žili, bramo-riči, brahoru, zlatenici, želodčnih bo-leznih, kataru. Koperlji, stanovanja, restaracija cenó.

Glavna zaloga pri Ferd. Plautz-u v Ljubljani. (349-24)

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepujoče, ovira spridenje zob in odsiranje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepujoče in nareja zobe sveže in bele. a 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (616—18)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-nalno salicilno vodo in salicilni zobni prah, se pričene zastoj razprava o varovanji zob in ust.

Tujci:

30. marca:

Pri **Maliči**: Fuchs iz Bu-dimpešte. — Prešern, Nelk-heim iz Celovca. — Metrovo z Dunaja. — Salmič iz Posto-jlne. — Rupp z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Pleteršnik iz Medvod. — Ce-tinski iz Budimpešte.

Umrli so:

31. marca: Amalija Ferjan-čič, drž. pravd. nam. žena, 29 let, Kongresni trg št. 3, za jetiko. — Pavl Skalar, de-lavca sin, 1 1/4 leta, Tržaška cesta št. 35, za kozami. — Antonija Škof, posestnika hči, 2 leti, Cesta v mestni log št. 12, za kozami.

2. aprila: Marija Jerina, dekla, 75 let, Poljanska cesta št. 30, za starostjo. — Fran Križnar, delavca sin, 7 mes., Emonska cesta št. 4, za vnet-jem možganov.

3. aprila: Jovana Škof, po-sestnika hči, 5 let, Cesta v mestni log št. 12, za kozami. — Primož Dobrovolc, kondu-cter, 59 let, Židovska steza št. 4, za jetiko.

Na Najvišje povelje Njega c. k. Apostolskega Velečastva.

Bogato oskrbljena in po c. kr. loterijsko dohodni direkciji garantovana

XXV. DRŽAVNA LOTERIJA

za civilno blagodejne namene.

10.215 dobitkov v skupnem znesku 207.400 gold.,
meji temi

107.400 gold. v enojni papirni renti — in
100.000 gold. v gotovini.

Žrebanje bode neprekljcljivo dne 3. maja 1888.

Srečka velja 2 gold. avstrij. velj.

Natančneja določila obseza žrebalni načrt, kateri se zastoj dobi pri oddelku državnih loterij, mesto, Riemergasse 7, 2. nadstropje, v Jakobberhof-u, kakor tudi pri mnogobrojnih razpečevalnih organih.

Srečke razpošiljajo se voznjine prosto.

Na Dunaji, meseca februvarja 1888.

Od c. kr. loterijske dohodne direkcije,
oddelek državne loterije.

(227—2)

Služba.

Glavni zastop v Ljubljani vzajemno za-varovalnega društva „CONCORDIJA“ takoj v službo vsprejme proti stalnej plači in provi-ziji sposobnega

akvizitérja.

Kadar bi ne potoval, imel bi v pisarni opra-vilo. — Oglasiti se je ustno ali pismeno pri podpi-sanem glavnem zastopniku.

V Ljubljani, dne 29. sušca 1888.

Ignacij Valentinčič,

glavni zastopnik.

(242—3)

Vabilo

seji občnega zbora

okrajne posojilnice v Ljutomeru.

V posvetovanje in sklepanje pride:

1. Poročilo nadzorništva o računu za leto 1887.
2. Izločitev društvenih udov.
3. Nadomestjenje 5 udov nadzornega svetovalstva.
4. Volitev cenilne komisije.
5. Razni predlogi.

Seja bode na belo nedeljo, t. j. 8. aprila t. l., v šolskem poslopji v Ljutomeru in se začinja ob 8. uri popoldnem.

(251)

Načelnništvo.

BUDIMSKA

Rákóczy

GRENCICA.

Kot gotovo uplivačo čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajani krvi, zlatej žili, boleznih na jetih in ledicah ter škrofulez-nih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranji itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mine-ralnih vodá, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti. (307—34)

Važno za trpeče na prsih in plučih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofelnaste, krvične, slabotne, bleditone in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kistim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v (615—18)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.